

HEJ, POČKEJTE!
NÁSILÍ NENÍ POTŘEBA! JEN
TUDY PROCHÁZÍME!

JO, PROCHÁZÍTE NAŠÍM
ÚZEMÍM. VÁŠ ROD TADY
NECHCEME.

„VÁŠ ROD?“ ALE JÁ JSEM
Z VAŠEHO RODU. JEŠTĚ PŘED
PÁR DNY JSEM ŽILA
S DVOUOŽCI!

LŽEŠ!

PÁCHNEŠ DIVOČINOU!
JSI DIVOKÁ KOČKA,
STEJNĚ JAKO TEN
DRUHÝ!

NENECHÁME VÁM NÁŠ
REVÍR ANI KOŘIST!

NAPŘED JSEM MĚL
TROCHU OBAVY.

ALE TAKOVÉ BITVY JSME
UŽ ZAŽILI, A VYHRÁLI.

ZASE VYHRAJEME...

PAK MĚ JEDEN Z TĚCH
MIZERNÝCH MAZLÍČKŮ
ZASÁHL PŘÍMO DO
ZRANĚNÉHO RAMENE.

BOLEST BYLA TAK SILNÁ,
AŽ JSEM SE BÁL, ŽE OMDLÍM.
ALE TO SE NESTALO. ZATO
JSEM SE...

... STRAŠLIVĚ
ROZZLOBIL.

K
L
O
N
G